

Sygn. akt II K 154/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: sędzia SO Marcin Buzdygan

Ławnicy: Ewa Ludzińska

Zbigniew Wypych

Protokolant: Anna Farmus

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Ewy Bednarek - Mękarskiej

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2019 roku, 13 stycznia 2020 roku

sprawy:

1. **M. A. (1) (A.),**

syna E. i M. zd. K., ur. (...) w L.

2. **P. P. (1) (P.),**

syna Z. i E. zd. G., ur. (...) w L.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 25 kwietnia 2019r. na terenie Banku (...) w G., filia w C. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, posługując się bronią palną w postaci pięcioprzalowego 9 mm hukowo-gazowego rewolweru (...) (...), grożąc natychmiastowym użyciem przemocy poprzez mierzenie rewolwerem w kierunku pracowników banku Ż. C. i M. G. oraz używając przemocy wobec klientki banku B. S. (1) poprzez przytrzymywanie za ramię i szarpanie, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 50.000 PLN, 5.265,00 EUR stanowiących równowartość 22.617,91 PLN i 690 USD stanowiących równowartość 2.659,05 PLN, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na opór i interwencję B. S. (1) oraz przybyłych na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji,

tj. o przestępstwo określone w art.13§1k.k. w zw. z art. 280§2k.k.

a nadto M. A. (1), o to, że:

II. w dniu 25 kwietnia 2019r. w miejscowości C. woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pięcioprzalowego 9 mm hukowo-gazowego rewolweru (...) (...),

tj. o przestępstwo określone w art.263§2k.k.

a nadto P. P. (1), o to, że:

III. w dniu 25 kwietnia 2019r. w miejscowości C. woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pięcioprzalowego 9 mm hukowo-gazowego rewolweru (...) (...),

tj. o przestępstwo określone w art.263§2k.k.

1. uznaje oskarżonych **M. A. (1)** i **P. P. (1)** za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w **punkcie I** części wstępnej wyroku, ustalając, iż usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w postaci złotych oraz walut obcych o łącznej wartości ok. 50.000 zł znajdujących się przy stanowiskach kasowych, na szkodę Banku (...) w G. filia w C., to jest zbrodni z art. 13 § 1 kk w związku z art. 280 § 2 kk i za to na mocy art. 14 § 1 kk w związku z art. 280 § 2 kk oraz art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza: oskarżonemu **M. A. (1)** karę 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 20 (dwadzieścia) zł, oskarżonemu **P. P. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 20 (dwadzieścia) zł;

2. uznaje oskarżonego **M. A. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w **punkcie II** części wstępnej wyroku to jest występku z art. 263 § 2 kk i za to na mocy art. 263 § 2 kk wymierza oskarżonemu **M. A. (1)** karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. uznaje oskarżonego **P. P. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w **punkcie III** części wstępnej wyroku to jest występku z art. 263 § 2 kk i za to na mocy art. 263 § 2 kk wymierza oskarżonemu **P. P. (1)** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **M. A. (1)** w punktach 1 (pierwszym) i 2 (drugim) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **P. P. (1)** w punktach 1 (pierwszym) i 3 (trzecim) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych kar:

- oskarżonemu M. A. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia(...)roku godz. 12.55 do dnia (...) roku,

- oskarżonemu P. P. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia(...) roku godz. 11.10 do dnia (...)roku;

7. na podstawie art. 44 § 6 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/2/19/B karta 392 akt sprawy;

8. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/39/19/B karta 654 - 655 akt sprawy pod poz. 1 – 3, 6 i 8;

9. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od opłaty i pozostałych kosztów procesu, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IHK 154/19
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku		

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. A. (1), P. P. (1)	punkt 1 sentencji wyroku, punkt I a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony P. P. (1) i oskarżony M. A. (1) znali się od dłuższego czasu. Oskarżony M. A. (1), który miał kłopoty finansowe, namówił swoją znajomą - K. R., aby nawiązała kontakt z oskarżonym P. P. (1), "rozkochała go w sobie" i pożyczała od niego	wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1)	k. 90-93, 212, 622-623, 827-828	

pieniądze, które miała następnie przekazywać oskarżonemu M. A. (1). K. R. zrealizowała ten pomysł, nawiązała kontakt z oskarżonym P. P. (1), który zaangażował się uczuciowo, po czym przekazywał K. R. znaczne kwoty pieniędzy tytułem darowizny oraz pożyczek, które następnie ona przekazywała oskarżonemu M. A. (1). Oskarżony P. P. (1) początkowo przekazywał własne środki pieniężne, a następnie zaciągał pożyczki u członków rodziny, w instytucjach finansowych, a także u kolegów, m.in. u oskarżonego M. A. (1). Z tego powodu oskarżony P. P. (1) popadł w kłopoty finansowe, jego zadłużenie sięgało kilkuset tysięcy złotych. Oskarżony P. P. (1) radził się oskarżonego M. A. (1), jak wybrnąć z tej sytuacji, a ten powiedział, iż jedynym sposobem na zdobycie pieniędzy będzie dokonanie napadu na bank i kradzież pieniędzy z banku. Oskarżony M. A. (1) powiedział oskarżonemu P. P. (1), iż muszą wspólnie dokonać napadu na bank, a uzyskane pieniądze zabierze oskarżony M. A. (1), co pokryje dług, jaki miał u niego oskarżony P. P. (1). Oskarżony P. P. (1) wyraził zgodę na takie rozwiązanie.

rewolweru znajdowały się dwie łuski. Po dojechaniu na parking pod siedzibą Banku oskarżony M. A. (1) stwierdził, iż znajduje się tam inny samochód i odjechał z tego miejsca. Po upływie kilku minut, około godziny 11.00, oskarżeni ponownie podjechali pod siedzibę banku. Z samochodu wysiadł oskarżony P. P. (1), na głowie miał kominiarkę i okulary słoneczne, na dłoniach miał rękawice robocze i zabrał z tylnego siedzenia w/w rewolwer, który miał odciągnięty kurek. Oskarżony M. A. (1) pozostał w samochodzie w oczekiwaniu na oskarżonego P. P. (1).

Oskarżony P. P. (1) wszedł do siedziby banku, na sali znajdowała się klientka B. S. (1), która chwilę wcześniej odeszła od okienka kasowego i kierowała się do wyjścia. Za ladą kasową znajdowały się pracownice Banku - Ż. C. i M. G.. Oskarżony P. P. (1) trzymając w ręku rewolwer skierowany na osobę Ż. C. krzyknął "Napad, dawaj pieniądze". Po usłyszeniu tych słów Ż. C. i M. G. uciekły do pomieszczenia socjalnego. B. S. (1) szła w kierunku wyjścia, lecz oskarżony P. P. (1) złapał ją za rękę, chcąc uniemożliwić jej opuszczenie banku. Wówczas B. S. (1) zaczęła krzyczeć i starała się dotrzeć do wyjścia z

<p>banku. Oskarżony P. P. (1) szarpał ją za rękę, lecz B. S. (1) uwolniła się i wybiegła przez drzwi banku na zewnątrz nadal krzycząc "Ratunku". Następnie oskarżony P. P. (1) wyszedł z siedziby banku, a jednocześnie na parking podjechał radiowóz z funkcjonariuszami Policji, którzy wybiegli z samochodu i obezwładnili oskarżonego P. P. (1). Widząc tą sytuację oskarżony M. A. (1) odjechał z parkingu unikając zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji.</p> <p>W chwili zdarzenia w kasie znajdującej się na sali operacyjnej banku znajdowały się pieniądze w zlotówkach i walutach obcych o łącznej wartości ok. 50.000 zł.</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. A. (1)</p>	<p>k. 106-109, 174-175, 207, 220, 481-484, 631-632, 826-827</p>		
<p>zeznania świadka B. S. (1)</p>	<p>k. 61, 829</p>		
<p>zeznania świadka M. G.</p>	<p>k. 37-39, 381-382, 828</p>		
<p>zeznania świadka Ź. C.</p>	<p>k. 41-42, 829</p>		
<p>zeznania świadka E. P.</p>	<p>k. 583, 829</p>		
<p>zeznania świadka D. W.</p>	<p>k. 78-79, 384-385, 830</p>		
<p>protokół oględzin miejsca</p>	<p>k. 3 - 5, 14 - 36, 44</p>		

zeznania świadka J. S.	k. 58-59, 349-350		
informacja Banku	k. 280-285, 476-477		
protokół oględzin	k. 260-264		
1.1.2.	M. A. (1), P. P. (1)	punkt 2 i 3 sentencji wyroku, punkt II i III a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 25 kwietnia 2019 roku oskarżony M. A. (1) zabrał z domu w H., gdzie zamieszkiwał, rewolwer pięciopalcowy hukowo-gazowy (...) (...) kal. 9 mm (...) o nr seryjnym (...), należący do U. K. i A. K.. Następnie rewolwer ten wiozł w swoim samochodzie marki (...) udając się do miejscowości C.. Tam po podjęciu decyzji o realizacji planu napadu na bank, przekazał ten rewolwer oskarżonemu P. P. (1). W magazynku tego rewolweru znajdowały się dwie łuski. Następnie oskarżony P. P. (1) trzymając ten rewolwer w ręce wszedł do siedziby Banku (...) w G. filia w C. przy ul. (...) i kierując go w stronę pracownicy banku żądał od niej wydania pieniędzy.</p> <p>Przedmiotowy rewolwer stanowi broń palną w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji. Rewolwer ten</p>	wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1)	k. 90-93, 212, 622-623, 827-828	

był sprawny technicznie. Zarówno oskarżony M. A. (1), jak i oskarżony P. P. (1) nie uzyskali zezwolenia na posiadanie w/w broni.			
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. A. (1)	k. 106-109, 174-175, 207, 220, 481-484, 631-632, 826-827		
zeznania świadka B. S. (1)	k. 61, 829		
zeznania świadka Ź. C.	k. 41-42, 829		
zeznania świadka D. W.	k. 78-79, 384-385, 830		
zeznania świadka A. K.	k. 555-556, 879		
zeznania świadka U. K.	k. 550-551, 879		
protokół oględzin miejsca	k. 3 - 5, 14 - 36, 44		
protokół oględzin broni	k. 298-301		
opinia biegłego z zakresu badania broni i amunicji	k. 75-76, 359-367		
dokumentacja	k. 389-390		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. P. (1). Są one spójne, logiczne, brak w nich sprzeczności, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Oskarżony opisał dokładnie swoje zachowanie, przyczyny kłopotów finansowych, wiodącą rolę oskarżonego M. A. w powstaniu pomysłu dokonania napadu na bank i zaplanowaniu jego przebiegu, oraz swoją rolę w popełnieniu przypisanych mu przestępstw. Jego wyjaśnienia stanowiły podstawę ustaleń faktycznych jakie Sąd poczynił w toku postępowania. Brak jest sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego P. P. (1), które nasuwałyby wątpliwości co do wiarygodności jego wyjaśnień. Wyjaśnienia	

oskarżonego P. P. (1) znajdują potwierdzenie w wiarygodnych dowodach, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, a w szczególności w zeznaniach świadków: K. R., Ż. C., M. G., B. S. (1). Wyjaśnienia oskarżonego P. P. odnoszące się do jego znajomości z K. R. są logiczne i w pełni znajdują potwierdzenie w jej zeznaniach. Zauważyć należy, iż analiza tych dowodów prowadzi do wniosku, iż oskarżony P. P. wykazał się daleko posuniętą naiwnością i nie potrafił prawidłowo ocenić sytuacji, gdyż "zaślepiiony uczuciem" względem K. R. oraz współczuciem, jakie wzbudziła w nim "historia" przez nią opowiedziana, kierował się uczuciami, a nie rozumem. Zauważyć należy ponadto, iż analiza zgromadzonych w sprawie dowodów, które Sąd uznał za wiarygodne, prowadzi do oczywistego wniosku, iż oskarżony P. P. jest osobą łatwowierną, prostolinijną, która ma kłopoty w radzeniu sobie z problemami pojawiającymi się w życiu. Nakłada się na to również schorzenie, na które od urodzenia cierpi oskarżony - padaczka. Ta charakterystyka wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony P. P. nie był osobą zdolną do podjęcia decyzji o dokonaniu napadu na bank w celu rozwiązania swoich kłopotów finansowych, a

		<p>tym bardziej opracowania planu dokonania takiego napadu i zapewnienia środków niezbędnych do jego przeprowadzenia. Świadczy o tym również dość niezdecydowane zachowanie oskarżonego w trakcie realizacji planu opracowanego przez oskarżonego M. A..</p>
<p>zeznania świadków Ż. C., M. G., B. S. (1), E. P., D. W., J. S.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondujące, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Sam fakt, że Ż. C., M. G., B. S. (1) i E. P. były pokrzywdzone w sprawie, bądź reprezentowały pokrzywdzoną instytucję nie stanowi przyczyny uzasadniającej odmówienie wiary ich zeznaniom. W/w są zainteresowane rozstrzygnięciem sprawy ale tylko jako osoby pokrzywdzone, nie czerpiąc żadnych korzyści z określonego rozstrzygnięcia sprawy. Ta ich pozycja nie wpływa negatywnie na ocenę ich zeznań. Wszyscy w/w świadkowie nie mają żadnego interesu w zeznawaniu na niekorzyść oskarżonych. Nadmienić należy, iż to zeznania</p>	

	<p>świadków Ż. C., M. G. i B. S. (1) były główną podstawą ustaleń przebiegu zdarzenia wewnątrz banku, gdyż opisały one to zdarzenie szczegółowo, a ich relacje wzajemnie się uzupełniają.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. A. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. A. w zakresie, w jakim opisał on zdarzenia bezpośrednio poprzedzające dokonanie napadu, a więc zabranie rewolweru, korzystanie ze swojego samochodu, udanie się po oskarżonego P. P. (1), dojazd na miejsce zdarzenia oraz oczekiwanie na powrót oskarżonego P. P. (1). W tym zakresie jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wiarygodnych dowodach, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, a które zostały wymienione powyżej.</p>	
<p>zeznania świadka K. R.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. K. R. nie ma żadnego interesu w zeznawaniu na niekorzyść oskarżonego M. A.. Uwagi oskarżonego M. A. o tym, że świadek chce mu zaszkodzić nie znajdują żadnego potwierdzenia w</p>	

	zgromadzonym materiale dowodowym. Zeznania K. R. korelują z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego P. P..		
1.1.2	zeznania świadków A. K. i U. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondujące, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Zeznania odnoszące się do kwestii rewolweru znajdują potwierdzenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego M. A..	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. A. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczył namówieniu K. R. do wyłudzenia pieniędzy od oskarżonego P. P. oraz w zakresie, w jakim wskazał, że to oskarżony	

P. P. był pomysłodawcą organizacji napadu na bank i że to on opracował plan tego napadu. Tym wyjaśnieniom oskarżonego przeczą wiarygodne dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego P. P. oraz zeznań świadka K. R.. Kompletnie niewiarygodne jest również twierdzenie oskarżonego, iż pożyczył oskarżonemu P. P. (1) łącznie kwotę ok. 350.000 zł kierowany jedynie chęcią pomocy przyjacielowi. Kwota wskazana przez oskarżonego jest tak wysoka, że w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki kompletnie niewiarygodne jest, aby oskarżony M. A. udzielił takiej pożyczki koledze. Zauważyć należy, iż oskarżony M. A. nie dysponował taką kwotą pieniędzy, nie miał takich oszczędności, a więc musiałby zaciągać zobowiązania finansowe u innych osób lub w instytucjach finansowych, a zaciągnięcie zobowiązań w takiej kwocie z powodów wskazanych przez oskarżonego M. A. należy ocenić jako zachowanie absurdatne i nie dające się pogodzić z logiką., tym bardziej, że oskarżony M. A. wiedział, że oskarżony P. P. nie ma możliwości zwrócenia takiej kwoty pieniędzy, albowiem nie posiada majątku i nie ma takich

możliwości zarobkowych. Na uwagę zasługuje fakt, iż zgodnie z twierdzeniami oskarżonego M. A. wiedział on, co oskarżony P. P. robi z pieniędzmi, które pożycza od innych osób, a więc powinien sobie zdawać sprawę z tego, że zamiast pożyczać pieniądze oskarżonemu P. P. (1) winien powstrzymać go od przekazywania pieniędzy świeżo poznanej kobiecie. Fakt, iż oskarżony M. A. nie podjął takiego działania i pomagał oskarżonemu P. P. w zdobywaniu pieniędzy przeznaczonych dla K. R. świadczy jednoznacznie, iż oskarżony M. A. czerpał z tego korzyść, a więc, że zgodnie z zeznaniami świadka K. R. pieniądze, które otrzymywała od oskarżonego P. P. przekazywała oskarżonemu M. A.. Jeśli chodzi o kwestię autora pomysłu dokonania napadu na bank to w tym zakresie mają zastosowanie uwagi poczynione powyżej przy analizie wyjaśnień oskarżonego P. P.. Dodać można w tym miejscu, iż gdyby faktycznie autorem planu napadu na bank był oskarżony P. P., a oskarżony M. A. był temu przeciwny to nie zapewniłby użycia swojego samochodu, jak też nie dostarczył rewolweru wykorzystanego w trakcie napadu. Nie bez znaczenia jest również fakt,

		<p>iz oskarżony M. A. był już karany za przestępstwa przeciwko mieniu i zdrowiu, a więc ma doświadczenie w działalności przestępczej, co czyniło go zdolnym do opracowania takiego planu.</p>
zeznania świadka P. K. (1)	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka składanym na początkowym etapie postępowania, a odnoszącym się do miejsca pobytu oskarżonego M. A. w dniu 25 kwietnia 2019 roku. Jej zeznania pozostawały w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi dowodami, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Jeśli chodzi o zeznania świadka odnoszące się do rozliczeń pomiędzy oskarżonymi oraz długów zaciągniętych przez oskarżonego M. A. to w tym zakresie nie mają one wartości dowodowej dla Sądu, albowiem wszelką wiedzę w tym zakresie P. K. czerpała od swojego konkubenta oskarżonego M. A.. Zauważyć należy, iż z uwagi na bliską więź łączącą świadka z oskarżonym M. A., po stronie P. K. występuje silna motywacja do złożenia zeznań korzystnych dla tego oskarżonego, co wpływa negatywnie na ocenę wiarygodności jej relacji.</p>	

1.1.1, 1.1.2	zeznania świadków: Z. P., D. S., P. E., W. A., G. P., R. K., N. K., B. S. (2)	Zeznania tych świadków nie miały znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych, albowiem nie posiadali oni informacji istotnych z punktu widzenia przedmiotu postępowania.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. A. (1), P. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgromadzony materiał dowodowy, na którym oparł się Sąd pozwala na ustalenie, iż oskarżeni M. A. (1) i P. P. (1) mieli opracowany plan dokonania tego rozboju, który to plan został opracowany przez M. A. (1). Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonych, jak też świadczy o tym fakt, iż zaopatrzyli się wcześniej w przedmioty, które miały im ułatwić dokonanie przestępstwa, a więc torbę, w której oskarżony P. P. (1) miał zabrać skradzione pieniądze, oraz rewolwer, który służył do wywołania obaw u pokrzywdzonych</p>			

mający skłonić ją do wydania pieniędzy. Wskazać należy, iż w myśl poglądów utrwalonych w doktrynie i orzecznictwie: „przyjmuje się, że "posługiwanie się" ma szerszy zakres znaczeniowy od czasownika "używa" i obejmuje wszelkie manipulowanie takimi środkami, w tym także ich okazywanie w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia (por. wyrok SA w Lublinie z 14 października 2004 r., II Aka 182/04, Prok. i Pr. 2005, nr 7-8, poz. 28). Każda zatem forma demonstrowania broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu (np. przystawianie go do ciała ofiary lub chociażby konkludentne prezentowanie groźby natychmiastowego jego zastosowania) w celu dokonania zaboru rzeczy, zmierzająca do spotęgowania przemocy względnie groźby jej zastosowania lub wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia, może być uznana za posługiwanie się tym narzędziem lub przedmiotem (por. wyrok SN z 3 maja 1984 r., II KR 81/85, OSNPG 1984, nr 11, poz. 99 oraz zawierające tak samo brzmiące tezy wyroki SN z 7 kwietnia 1971 r., IV KR 22/71, OSNPG 1971, nr 10, poz. 181; z 29 września 1971

r., IV KR 186/71, OSNPG 1972, nr 1, poz. 12; z 18 kwietnia 1984 r., II KR 73/84, OSNKW 1984, nr 9, poz. 91 i z 12 listopada 1985 r., IV KR 274/85, OSNKW 1986, nr 9-10, poz. 78)” (Małgorzata Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas, Komentarz do art. 280 Kodeksu karnego, Zakamycze 2006, teza 89). Nie ma, więc wątpliwości, iż oskarżony P. P. (1) posługiwał się bronią palną w rozumieniu art. 280 § 2 kk, gdyż okazał ją pokrzywdzonej i sposobem jej trzymania sprawiał wrażenie, iż może z niej wystrzelić w kierunku pokrzywdzonej. Użycie rewolweru miało skłonić pokrzywdzoną do wydania pieniędzy, a więc było niezbędnym elementem przestępstwa rozboju. Stwierdzić należy, iż przedmiotowy rewolwer należy uznać za broń palną, o której mowa w art. 280 § 2 kk. Z opinii biegłego z zakresu broni i amunicji wynika jednoznacznie, iż przedmiotowy rewolwer stanowi broń palną w rozumieniu ustawy z 21 maja 1999 roku o broni i amunicji i był on sprawny technicznie. Broń ta była więc zdatna do użycia. Nie ma znaczenia, iż przedmiotowy rewolwer był rewolwerem gazowym. Powszechnie przyjmuje się, iż „ Broń gazowa jest bronią palną zarówno w rozumieniu art. 263 § 2

k.k., jak i art. 280 § 2 k.k. Nie można przyjąć, iż rozumienie pojęcia broni palnej na gruncie kodeksu karnego może być odmienne od tego, które zostało określone w ustawie z 1999 r. o broni i amunicji.”(postanowienie SN z 10.04.2013 roku, sygn.. IV KK 10/13). Bez znaczenia jest fakt, że rewolwer ten nie był nabity w chwili działania oskarżonych. Ponownie należy przytoczyć utrwalone w doktrynie i orzecznictwie poglądy, w myśl których: „Posłużenie się bronią palną w rozumieniu art. 280 § 2 k.k. nie musi polegać na oddaniu strzałów lub nawet usiłowaniu oddania strzałów. Wystarczy, że sprawca posiada broń palną ze sobą i wykonuje nią określone operacje stwarzające u pokrzywdzonego przeświadczenie, że broń ta może być w każdej chwili użyta zgodnie z jej podstawowym przeznaczeniem, nawet gdy ex post okazało się, że nie była nawet nabita (por. wyrok SN z 30 września 1975 r., VI KRN 33/75, OSNKW 1976, nr 1, poz. 3 oraz glosy do tego orzeczenia T. Bojarskiego: PiP 1977, z. 1, s. 177 i n.; S. Hoca: OSPiKA 1977, z. 5, poz. 88 i I. Andrejewa: OSPiKA 1976, z. 6, poz. 120). Podobnie twierdzi SN, podkreślając, że "posłużenie się bronią palną w rozumieniu art.

280 § 2 k.k. nie musi polegać na oddaniu strzałów lub usiłowaniu oddania strzałów. Dla realizacji tego znamienia czynnościowego broń palna nie musi być nawet nabita. Wystarczające jest, że sprawca broń posiada i manipuluje nią, sprawiając wrażenie, że może być użyta, zgodnie z jej przeznaczeniem" (wyrok SN z 9 września 2002 r., II KKN 373/00, LEX nr 56921" (Małgorzata Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas, Komentarz do art. 280 Kodeksu karnego, Zakamycze 2006, teza 96).

Drugą z form oddziaływania zastosowaną przez oskarżonego P. P. (1) było użycie przemocy polegającej na przytrzymaniu za ramię B. S. (1) i szarpaniu jej. Niewątpliwie mamy tu do czynienia z użyciem przemocy w rozumieniu art. 280 kk. Zgodnie z przyjętymi poglądami w doktrynie „już naruszenie nietykalności cielesnej może być uznane za użycie przemocy wobec osoby, ale dla uznania, że owa przemoc stanowi o wyczerpaniu znamion, konieczne jest wykazanie, że w wyniku zachowania sprawcy doszło do naruszenia nietykalności cielesnej, nie tylko odpowiednio ukierunkowanej i

stanowiącej sposób objęcia przez sprawcę władztwa nad rzeczą, ale także mającej istotnie większy od minimalnego stopień intensywności i dolegliwości wobec pokrzywdzonego. (...) (por. wyrok SA w Katowicach z 13 października 2003 r., II Aka 292/03, KZS 2004, z. 2, poz. 45)” (Komentarz do art. 280 kk, Małgorzata Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas, pod red. A. Zolla, teza nr 34, Zakamycze 2006). W świetle powołanego orzeczenia nie budzi wątpliwości, iż zastosowane przez oskarżonego działanie stanowi przemoc w rozumieniu art. 280 kk.

Stosując wyżej opisane formy oddziaływania na pokrzywdzone oskarżony P. P. (1) zmierzał bezpośrednio do zaboru mienia znajdującego się w kasie banku w postaci zgromadzonych tam pieniędzy. Świadczą o tym jednoznacznie wyjaśnienia oskarżonych M. A. (1) i P. P. (1), jak też żądania wydania pieniędzy wypowiedane przez oskarżonego P. P. (1) pod adresem Ż. C. w trakcie grożenia jej bronią.

Działanie oskarżonych P. P. (1) i M. A. (1) bezpośrednio zmierzało do realizacji celu w postaci zaboru pieniędzy zgromadzonych

w kasie banku. Oskarżeni zamierzonego celu jednak nie osiągnęli, co było wynikiem oporu, jaki oskarżonemu P. P. (1) stawiała B. S. (1), zmuszając go wręcz do opuszczenia pomieszczenia banku oraz pojawienia się na miejscu zdarzenia funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali oskarżonego P. P. (1). W ten sposób oskarżeni P. P. (1) i M. A. (1) wypełnili swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w związku z art. 280 § 2 kk.

Oskarżeni M. A. (1) i P. P. (1) działali tu z zamiarem bezpośrednim w celu zabrania pieniędzy znajdujących się w kasie banku i przywłaszczenia ich. Świadczą o tym kierowane przez oskarżonego P. P. (1) żądanie wydania pieniędzy. Obaj oskarżeni swoim zamiarem obejmowali też wszystkie formy oddziaływania na pokrzywdzone mające skłonić je do wydania rzeczy.

Obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Zgodnie z art. 18 §1 kk odpowiada za sprawstwo ten kto wykonuje czyn zabroniony wspólnie i w porozumieniu, jest to tzw. współsprawstwo. Ustawa nie wprowadza żadnych ograniczeń dotyczących porozumienia więc może

ono dojść do skutku nawet w sposób dorozumiany. W powyższej sytuacji porozumienie było oczywiste, gdyż oskarżeni wcześniej ustalili sposób popełnienia tego czynu oraz role, jakie każdy z nich ma wypełnić. Obaj oskarżeni mieli świadomość celu działania - kradzież pieniędzy, oraz metod zastosowanych w celu dokonania kradzieży - użycia broni palnej oraz ewentualnego zastosowania przemocy. Bez znaczenia jest fakt, iż oskarżony P. P. (1) realizował czynności czasownikowe charakterystyczne dla przestępstwa z art. 280 § 2 kk, a oskarżony M. A. (1) oczekiwał w samochodzie w celu wspólnej ucieczki z miejsca przestępstwa. Przytoczyć tu można orzeczenia potwierdzające powyższe stanowisko. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu stwierdził, iż "Współsprawstwem jest oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego, charakteryzujące się odegraniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego po stronie każdego ze współników. Współsprawcą będzie zarówno osoba, która w porozumieniu z inną realizuje całość lub część znamion czynu zabronionego, jak i taka osoba, która

<p>wprawdzie nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie się - uzgodnione ze współnikami - stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamiaru." (wyrok SA we Wrocławiu z 21.10.2014 roku, sygn. akt II AKa 278/14, LEX nr 1567126).</p>			
#	<p>1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	2	M. A. (1)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżony M. A. (1) w dniu 25 kwietnia 2019 roku posiadał w swoim samochodzie rewolwer pięciopalcowy hukowo-gazowy (...)(...) kal. 9 mm (...) o nr seryjnym (...). Rewolwer ten zabrał z domu w H., a następnie przywiózł do miejscowości C. celem wykorzystania do napadu na bank. Nie ma wątpliwości co do tego, iż oskarżony faktycznie władał tym przedmiotem, gdyż dysponował nim. Takie zachowanie oskarżonego mieści się w definicji określenia „posiadanie”.</p> <p>Stwierdzić należy, iż przedmiotowy rewolwer</p>			

należy uznać za broń palną, o której mowa w art. 263 § 2 k.k. Z opinii biegłego z zakresu broni i amunicji wynika jednoznacznie, iż przedmiotowy rewolwer stanowił broń palną w rozumieniu ustawy z 21 maja 1999 roku o broni i amunicji. Nie ma znaczenia, iż przedmiotowy rewolwer był rewolwerem gazowym. Powszechnie przyjmuje się, iż „Broń gazowa jest bronią palną zarówno w rozumieniu art. 263 § 2 k.k., jak i art. 280 § 2 k.k. Nie można przyjąć, iż rozumienie pojęcia broni palnej na gruncie kodeksu karnego może być odmienne od tego, które zostało określone w ustawie z 1999 r. o broni i amunicji.”(postanowienie SN z 10.04.2013 roku, sygn.. IV KK 10/13). Oczywiście jest również, że oskarżony M. A. (1) nie posiadał żadnego uprawnienia do posiadania tego przedmiotu, albowiem nie uzyskał zezwolenia na posiadanie broni. Oskarżony M. A. (1) działał tu umyślnie z zamiarem bezpośrednim, wiedząc, iż rewolwer ten stanowi broń palną, a jednocześnie miał pełną świadomość, iż nie uzyskał zezwolenia na jego posiadanie.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	3	P. P. (1)
---	--	---	-----------

należy uznać za broń palną, o której mowa w art. 263 § 2 k.k. Z opinii biegłego z zakresu broni i amunicji wynika jednoznacznie, iż przedmiotowy rewolwer stanowił broń palną w rozumieniu ustawy z 21 maja 1999 roku o broni i amunicji. Nie ma znaczenia, iż przedmiotowy rewolwer był rewolwerem gazowym. Powszechnie przyjmuje się, iż „Broń gazowa jest bronią palną zarówno w rozumieniu art. 263 § 2 k.k., jak i art. 280 § 2 k.k. Nie można przyjąć, iż rozumienie pojęcia broni palnej na gruncie kodeksu karnego może być odmienne od tego, które zostało określone w ustawie z 1999 r. o broni i amunicji.”(postanowienie SN z 10.04.2013 roku, sygn.. IV KK 10/13). Oczywiście jest również, że oskarżony P. P. (1) nie posiadał żadnego uprawnienia do posiadania tego przedmiotu, albowiem nie uzyskał zezwolenia na posiadanie broni. Oskarżony P. P. (1) działał tu umyślnie z zamiarem bezpośrednim, wiedząc, iż rewolwer ten stanowi broń palną, a jednocześnie miał pełną świadomość, iż nie uzyskał zezwolenia na jego posiadanie.

#

1.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.6. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.7. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.8. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. A. (1)	1	1	<p>Okoliczności obciążające - nagminność tego typu przestępstw, uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu i zdrowiu, duża społeczna szkodliwość tego typu czynów, kierownicza rola oskarżonego w podjęciu decyzji o dokonaniu tego czynu, jego zaplanowaniu i przygotowaniu.</p> <p>Okoliczności łagodzące - przyznanie się do winy, fakt, iż rewolwer użyty do popełnienia czynu nie był naładowany.</p> <p>Grzywna orzeczona z uwagi na fakt dopuszczenia się przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny - obecnie oskarżony nie osiąga dochodu, nie posiada majątku,</p>
P. P. (1)	1	1	<p>Okoliczności obciążające - nagminność tego typu przestępstw, duża społeczna szkodliwość tego typu czynów.</p> <p>Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność, przyznanie się do winy, fakt, iż rewolwer użyty do popełnienia czynu nie był naładowany, pozytywna opinia środowiskowa k. 323-325.</p>

			Grzywna orzeczona z uwagi na fakt dopuszczenia się przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny - obecnie oskarżony nie osiąga dochodu, nie posiada majątku,
M. A. (1)	2	2	Okoliczności obciążające - uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu i zdrowiu, duża społeczna szkodliwość tego typu czynów. Okoliczności łagodzące - przyznanie się do winy.
P. P. (1)	3	3	Okoliczności obciążające - duża społeczna szkodliwość tego typu czynów. Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność, przyznanie się do winy, pozytywna opinia środowiskowa k. 323-325.
M. A. (1)	4	1, 2	Okoliczności obciążające - nagminność tego typu przestępstw, uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu i zdrowiu, duża społeczna szkodliwość tego typu czynów, kierownicza rola oskarżonego w podjęciu decyzji o dokonaniu tego

			<p>czynu, jego zaplanowaniu i przygotowaniu.</p> <p>Okoliczności łagodzące - przyznanie się do winy, fakt, iż rewolwer użyty do popełnienia czynu nie był naładowany.</p>
P. P. (1)	5	1, 3	<p>Okoliczności obciążające - nagminność tego typu przestępstw, duża społeczna szkodliwość tego typu czynów.</p> <p>Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność, przyznanie się do winy, fakt, iż rewolwer użyty do popełnienia czynu nie był naładowany, pozytywna opinia środowiskowa k. 323-325.</p>
M. A. (1), P. P. (1)	7	2, 3	<p>W związku ze skazaniem za przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu posiadania broni orzeczono przepadek zatrzymanej broni palnej.</p>
M. A. (1), P. P. (1)	8	1	<p>Orzeczono przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. A. (1)	6	4	<p>Zaliczenie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności</p>

			okresu tymczasowego aresztowania w sprawie.
P. P. (1)	6	5	Zaliczenie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania w sprawie.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W akcie oskarżenia oskarżonym zarzucono, iż usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 50.000 PLN, 5.265,00 EUR stanowiących równowartość 22.617,91 PLN i 690 USD stanowiących równowartość 2.659,05 PLN, które miały znajdować się w kasie banku. Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, iż w kasie banku mieszczącej się przy okienku kasowym na sali operacyjnej znajdowały się pieniądze w postaci złotych i walut			

<p>obcych. Łączna wartość tych środków pieniężnych wynosiła około 50.000 zł. Wynika to wprost z zeznań świadków M. G., Ż. C. i E. P. oraz z informacji nadesłanych przez bank (k. 280-285, 476-477). W tym zakresie dokonano zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonym w porównaniu do aktu oskarżenia.</p>		
<p>7. KOszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>9</p>	<p>Oskarżeni nie osiągają żadnych dochodów, nie posiadają żadnego majątku. Te warunki materialne oskarżonych oraz orzeczone kary bezwzględne wskazują na niecelowość obciążania oskarżonych kosztami procesu.</p>	
<p>1.1Podpis</p>		